

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG. REDACTEUREN:
J. KNEPPELHOUT — N. A. STIGTER

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLOOZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG 10 FEBRUARI 1939 12 BLZ. No. 20

VERSLAG VAN DEN REDACTIONEEL EN OMMETOCHT DOOR DEN LANDE.

Het vertrek.

Wij schrijven Vrijdag 3 Februari 1939.
Een historische en mistige ochtend, 7.30 uur Meinemasche tijd.
Drie leden van de redactie — te weten: de griffier, de ex-waarnemend griffier, de jongste redacteur — en een fotograaf bevinden zich op het redactie-bureau Hippolytusbuurt 4—6. De klok slaat. De griffier zet verstoord zijn hoorloge gelijk. „Niet wachten, op tijd vertrekken,” mompelt hij. Op dit sein pakken de anderen de verschillende geurige en klokkende attributen op, wapenen zich met potlooden en papier en zwijgend gaan ze dan naar beneden.
Aan de voet van de trap maakt een delegatie drukkers en zettters haar opwachting. Met enkele kernachtige woorden worden vijf op perkament gedrukte exemplaren van het laatste Spiegelnummer overhandigd. Een korte groet, een laatste handdruk, dan begeven zij zich naar buiten, de koude tegemoet.
Daar staat dreigend en grommend in de grauwig ochtend-nevel de 14-persoons bus. Snel stappen zij in, een vluchtig handgebaar naar een enkele vriend of bloedverwant, die zich onder het schaarsche publiek bevindt, dat zich om de bus heeft verzameld, een knik naar den grimmigen chauffeur achter het stuurrad en langzaam zet het gevaarte zich in beweging; een lange en verre tocht ligt voor de boeg . . .
Zoo vertrokken vier pioniers, eenvoudig en zonder enig ceremonieel, slechts nagestaard door de weinige belangstellenden, die de koude en het vroege uur durfden trotseeren.

In de bus.

In de bus heerschte al dadelijk een opgewekte stemming. Men sprak zijn lof uit over de schoone berijpte dreven, die zich ter linker en ter rechter zijde aan het opgetogen oog ontrolden en uitte zijn ernstige afkeuring over het niet verschijnen der drie collega's, die blijkbaar het warme bed verkozen boven harde ontbering. De chauffeur kreeg een sigaar van zes en de fotograaf trachtte dit moment vast te leggen; als vele andere foto's bleek ook deze niet voor publicatie geschikt. Nabij Rijswijk werden kaarten en tabellen te voorschijn gehaald ter bepaling van de plaats en ter berekening van de drift. Zoo vloog de tijd voorbij en voor men het wist was men bij de eerste stopplaats: de clichéfabriek „Gravura”, Krayenhoffstraat 24a—d, 's-Gravenhage, aangekomen.

2 kwajongens,
Van Wijffem
En 1 rotte tomaat,
Het gezicht
tot verwrongens
toe gezwollen
van 't domme geblaas.
stoppen à 65 cents
één halve rolmops
in hun — pens
De propsnobs!

Bij gebrek aan keus
Moest de dikke rotteus
Deze boeren
beksnoeren.
voor 't front
van de jongste corpsklont.

Laga's prijsprol,
D'indolende blikkenstier
Komt thans als grol,
Inplaats van zijn confrater
Bartelzuur
Uit de oude vier
In het bestuur.
Bart misschien later . . . ?

Hardaman
Lekkaman.

(Ingezonden mededeeling).

Bij „Gravura”.

Het personeel stond bij den ingang in een haag opgesteld en begroette ons met het bekende lied: „Ich möcht von dir een foto”. Na staande dit lied te hebben aangehoord, een attentie, die zeer op prijs werd gesteld, wees men ons de deur. In het kantoor werden wij allerhartelijkst begroet door de directeuren benevens een boekhouder J. K., die ons, ondanks onze duidelijk ten toon gespreide tegenzin, voor den verderen tocht zijn gezelschap wist op te dringen.
Na het op moderne leest geschoeide bedrijf bezichtigd te hebben, wij zagen o.a. het clichéeren van eenige modeplaten

844 a

(pofmouwjtjes, slanke taille, kleine queue van achteren), nam De L. ongedwongen afscheid van den explicateur, wat onze fotograaf toevallig net wist te snappen. De foto werd onmiddellijk ter clichéering afgegeven.

(Foto Wellenstein).

Den Haag-Amsterdam.

De reis van „Gravura” naar Amsterdam werd vervolgens in uitbundige vreugde voortgezet. Een uitgeslagen Hoofdredacteur had zich nog in den Haag bij het reisgezelschap gevoegd. Zijn te laat verschijnen wekte algemeene verbazing, maar kon de jolijt niet meer temperen, maar Een verschrikte uitroep van den griffier, even voorbij 's-Gravenhage, deed elk Redactielid verstijven: „We hebben dimensio niet bij ons.”

Wat was namelijk het geval?

De oud-redacteur H.R.H. (die van de konijntjes en het goudvischje), de eenige, die het gezelschap nog niet had kunnen achterhalen, had zich den vorigen avond over dimensio ontfermd. Goede raad was duur, zoo ook het telegram, dat onmiddellijk werd afgezonden:

Zorg zoo gauw mogelijk bij ons te komen met dimensio. - stop - Alles staat op het spel - stop - Spaar geen geld - stop.

De bus spoedde zich voort (de snelheidsmeter wees honderd en twintig) langs de buitenplaatsen aan den Wassenaarschen weg, die hun natuurschoon onder een wit rijpdek ten toon spreidden. Plotseling een hevig remmen, een gepiep, een geknars, de bus stond stil. We werden aangehouden door een martialen rijksambtenaar. Een gul aangeboden sigaar wist hem echter in goede banen te houden, en wij konden onze reis vervolgen. Het was inmiddels 9 uur 41 Meinemasche tijd. Daar Schiphol potdicht zat, werd deze pleisterplaats overgeslagen, en Amsterdam bereikt.

Hier stond ons een deputatie op te wachten uit de burgerij en eenige motoragenten, die ons hartelijk verwelkomden.

Bij de „Telegraaf”.

Niet in het minst onder den indruk van het grootstadsleven stapten wij uit voor het gebouw van De Telegraaf. Een beleefde portier leidde ons naar een beleefden piccolo, en deze laatste naar boven. Op de derde verdieping ontving ons de voltallige Hoofdredactie. Deze beloofde ons een artikel in haar blad te wijden aan onze Ommetocht. Terwijl wij kennis namen van het voor ons zoo bekende, gejaagde leven van alle belangrijke redacteurs, begon plotseling de in een hoek opgestelde telex-machine te ratelen. Eén der hoofdredacteurs ving het bericht op: „Tegen medio Augustus bestaat er gegronde hoop dat opnieuw in ons Koninklijk Gezin een blijde gebeurtenis zal plaats vinden.” Dol van vreugde deden de gezamenlijke redacties een rondedans door de kamer. Van de verdere bezichtiging van het Telegraafbedrijf valt voor den niet ter zake kundigen lezer weinig te vertellen. Na enkele sigaren achtergelaten te hebben aan een zetter 4e verdieping, een cliché-gieter, en een linotyper even hoog, benevens aan een rotatiepersmatrijsgieter parterre, verlieten wij het gebouw, uitgeleide gedaan door één der hoofdredacteurs, daarbij bijgestaan door piccolo en portier, voornoemd.

De heeren begaven zich nu ijlings naar den Dam, ter bestudeering van de situatie aldaar.

In de opmaak-hallen van de Telegraaf.

(Foto Wellenstein).

De situatie op den Dam.

Op den Dam aangekomen beklommen wij allereerst ter verkrijging van een goed overzicht, het balcon van het Paleis en wovon minzaam naar de nieuwsgierig toestroomende menigte. Vervolgens lieten wij het eventueel op het Damplantsoen te bouwen verzekeringskantoor voor ons geestesoog verrijzen. Het kon ons niet bekoren, integendeel. Hoewel het met zijn moderne contouren van subtiel strakke lijnen aardig silhouetteerde tegen de stralende winterhemel, nam het een dusdanig domineerende positie in, dat het de aangrenzende schoone pre-oorlogsche broeken- en warenpaleizen geheel in het niet deed verzinken; de hierdoor ontstane verkeersverruiming kan slechts ten deele dit verlies vergoeden.

Hierna hadden wij een interessant gesprek met den fotograaf op het Damplantsoen, die al meer dan 10 jaar 's middags de winkelende dames en jonge dochters kiekt.

„Een ramp voor mijn bedrijf, meneer,” deelde hij ons mede. „Hoe kan ik nou ooit een artistieke foto maken met een verzekering als achtergrond. Dat gaat niet. Op het oogenblik kan ik de dames nog altijd tegen een groep heesters of in een plekje posteeren, de menschen houden van een natuurlijke foto, weet u. Nee, als dat ding hier doorgaat kan ik mijn zaak wel verplaatsen naar het Leidsche boschje. Even een foto, heeren? Klaar, terwijl u wacht.”

Wij wezen op onzen eigen fotograaf, die ons tijdens dit gesprek al genomen had en namen afscheid van den vriendelijken man, na hem onze foto verkocht te hebben.

Bij de G. C. O. U. G. E.

Terwijl de Directie van de N.V. Dimensio eenige dringende zaken ging afhandelen, brachten wij een bezoek ter orientering aan de G.C.O.U.G.E. (Gemeentelijke Commissie tot Onderzoek naar Uitgifte van Gronden in Erfpacht.).

„Kunnen wij iemand van de G.C.O.U.G.E. spreken?” vroegen wij een in het Gemeentehuis loslopende bode.

„Bedoelt u soms de erfpachtcommissie?”

„Zeker. Wij zijn van de pers.”

„Zoo. Hm. Weet u wat?”

Wij keken geheimzinnig. „Tja”

„Ik bedoel: heeft u inlichtingen te verstrekken, die kunnen leiden tot althans gedeeltelijke opheldering van de zaak betreffende de uitgifte van gronden in erfpacht in de gemeente Amsterdam?”

„Pardon? Nee dat is te zeggen eh”

Hij keek wantrouwig. „Dan mag ik u niet toelaten; wij hebben van de pers al last genoeg gehad.”

We haalden een sigaar te voorschijn.

„We komen ons alleen op de hoogte stellen van den stand van zaken.”

„Hm. Ik zal eens kijken.”

Hij slofte heen — hij slofte terug.

„De heeren benne aan de koffie en dat duurt altijd wel even.”

„Dat is heel jammer, we hebben geen tijd om te wachten.”

„Ik ken u anders wel in strikt vertrouwen vertellen, dat het onderzoek in goede handen en in vollen gang is. Over enkele maanden hopen we een voorloopig rapport te kunnen publiceren, dat wellicht”

Wij namen haastig afscheid van dezen wakkeren verdediger van het recht en de goede orde in de gemeente Amsterdam en spoedden ons naar de Firma Clausen, St. Janstraat 40, waar eenige papieren ter correctie voor ons gereed zouden liggen.

De bus. Op den voorgrond o.a. de Redactie van „Propria Cures”.

(Foto Wellenstein).

Bij „Propria Cures.”

Nu wachtte ons een bezoek aan de Redactie van de Propria Cures, die onze hulp had ingeroepen bij de correctie van haar wekelijksche uitgave.

In de intieme huiskamer ontving ons de heer Clausen (uitgever), de lichamelijke vader van het orgaan, en met hem zijn discipelen: de Redactie. De heer Clausen was zoo vriendelijk ons mede te deelen, dat zijn Vader en Grootvader aan den muur hingen, en dat hij de vijftig reeds gepasseerd was. Het was ons mogelijk eenige vriendelijke woorden met de paarsgewijs samengestelde Redactie te wisselen. Plotseling begonnen de heeren geheimzinnig te doen. Zij vroegen ons

fluisterend hen te volgen. Wij deden dit. Eén voor één liepen wij in gebukte houding door een onderaardsche gang, welke wij betreden hadden in den kelder van de woning, toebehoorende aan den drukker-uitgever. Na enkele minuten waren wij in een anderen kelder met sterke dranklucht. Na een trap opgetrapt te hebben bevonden wij ons in een allergezelligst proeflokaal van Wijnand Focking, waar de ontvangende Redactie ons liet tippen, hetgeen wij zeer op prijs stelden. Als tegenbeleefdheid boden wij de Redactie van de Propria een ritje aan in onze veertien-persoonsbus, en lieten aan hen de keuze over van het eindpunt. Zij kozen Sarphatistraat 3. De dames hadden zich tusschen het een en ander door weer in de armen van den heer Clausen geworpen. In een der vertrekken van N.I.A. vergastte de Redactie ons op een boerenkoffiemaaltijd. Om 2 uur 30 (M.T.) zetten wij de reis voort naar Ouderkerk aan den Amstel.

Naar Ouderkerk.

Met het verrukkelijke gevoel verzadigd te zijn werd vervolgens de tocht naar Ouderkerk aan den Amstel aanvaard. De weg voerde langs de grillige bochten van de historische stroom, waar eertijds wijlen Gijsbreght met zijn vijanden den strijd aanbod en waar eerlang een koene laga-acht ditzelfde hoopt te doen. De baan werd dan ook nauwkeurig opgemeten, de stroomsnelheid bepaald, de lengte en hoogte der golven vastgesteld en de diepte gepeild.

Bij Cafe „Klein Paardenburg” werd afgestapt om de startplaats aan een onderzoek te onderwerpen en terwijl de Directie van N.V. Dimensio wederom eenige zakelijke besprekingen ging voeren, sloegen wij in de gelagkamer aan het cijferen. Het resultaat was verrassend verheugend. Na nog de middelbare zijwindkracht en de afdrijvingsfactor naast de bovenvermelde opmetingen in de bekende formule van Boerslotti gesubstitueerd te hebben, bleek dat bij een gewicht van 74 kg p.p. voor alle ploegen behalve die van Laga de teller tot nul naderde, zoodat *Laga, mits roeiend met een gemiddelde slagsnelheid van 41 à 42 in de minuut de Head of the River moet winnen*. Of wij moeten ons al heel erg misrekend hebben.

Inmiddels waren de Dimensio-directeuren van hun bezoek aan den bekenden Straperlo-speler J. P. Jonkheer van Schaden teruggekeerd. Zij hadden den armen man in een verregaanden staat van vervuiling aangetroffen en hem door een leening van f 50,— uit den brand geholpen, zoodat ook hier weer een succes voor N.V. Dimensio viel te boeken. Om dit te vieren wist onze fotograaf zoowaar bijgaande foto te maken, voorstellende de beide directeuren in gedachte over een probleemstelling temidden der Ouderkerksche straatjeugd (onzichtbaar).

N.V. Dimensio.

(Foto Wellenstein).

Ouderkerk-Utrecht.

Ten spoedigste vertrokken we daarop naar de Bisschopstad, daar we helaas 15 minuten op ons programma ten achter waren en we voor alles het verfrissende bad in O.Z.E.B.O. niet wilden missen. De reis had een geanimeerd verloop, dank zij eenige boertige opmerkingen van oud-redacteuren, die elkaar zaten te hinderen. Bij een oud heerenhuis werd even gestopt om de natuur zijn loop te doen nemen en om de schoone Vechtstreek te bewonderen. Om 4.45 M.T. kwamen wij in de Biltstraat 4 aan.

In O.Z.E.B.I.

Langzamerhand was een bad een bittere noodzaak geworden, zoodat onmiddellijk zeven toegangsbewijzen met bijbehorende stukjes toiletzeep werden aangeschaft en het duurde dan ook niet lang of een ieder poedelde zich onder de douche heerlijk af. Het bad zelf was een groote verkwikking; het is ondoenlijk u te beschrijven de forsche slagen van den hoofdredacteur, de sierlijke hooge wipsprongen van H. R. H., het kunstige brille-duiken van De L. en de watervrees van den oudsten redacteur, die daarom onder de douche bleef staan kijken. Om 5.15 klonk het signaal aankleeden, waarna we ons frisch van lichaam en geest naar St.-Janskerkhof 10 begaven, om ons aldaar op ons best aan de dames-leden der Vox-redactie te kunnen voordoen.

In een hotel.

De ommetocht bereikte haar climax: de ontvangst door de Vox-Redactie in een hotel, welke een ongekend hartelijk en ceremonieel verloop had. Volgens een oer-oude gewoonte, boden de Hoofdredacteur, de Griffier en de oudste Redacteur, aan elk der dames leden van de recipieerende Redactie een bouquetje bloemen van onbestemde kleur aan, om daarbij elk, als onontbeerlijk voor de etiquette, bij de stevigen handdruk tevens een vol glas sherry omver te werpen, hetgeen zeer in den smaak viel. De over-en-weer-gaande gesprekken hadden een vlot verloop; er heerschte wederzijds een onbegrensde vertrouwelijkheid, tot uiting komend in de behandeling van „een eerste Liefde”. Het getok en gekakel was niet van de lucht, wat den jongsten Redacteur ondeugend de veronderstelling deed maken of hij in een hoenderpark terecht was gekomen, hetgeen echter Driftig ontkend werd. Het afscheid naakte. Na een hieronder afgedrukt en uitnemend geslaagde foto in de hall van een hotel genomen te hebben, waarop ook het Zotje niet wilde ontbreken, en daarom plaats nam in een groote Japansche vaas, scheidten de drie charmantste leden der Vox-Redactie zich van ons af. Wij spoedden ons naar den overkant.

(Getoucheerde foto Wellenstein).

In de hall van een hotel.

V.l.n.r. zittend: H. R. H., Mej. Nolst Trenité, de L., Mej. Gunning, N. A. S., Mej. Bendien (achter portier).
staand: P., Ritter, Hogerzeil, Rengers Hora Siccema, J. K. en Rutgers (achter portier), J. J. en ten Doesschate (achter scherm).

Aan den overkant.

„... wijn! Wil je de heeren even vragen!”
„... wijn! Het diner kan opgediend worden.”
„... wijn! Sigaren.”
„... wijn! Wil je de heeren even vragen of ze nog iets willen gebruiken.”
„... wijn! Sigaren.”
„... wijn! Wil je de heeren even vragen.”

Van Utrecht naar Delft.

Om twaalf uur 's nachts had op het St. Janskerkhof de start plaats. Even verder moest de bus helaas een noodlanding maken, daar de benzinevoorraad uitgeput was. De pomp beviel ons maar matig, zoodat wij besloten de bus voortaan zelf zijn benzinestations te laten uitzoeken. Weer vertrokken merkte de heer De L. tot zijn grooten schrik, zijn zwempak in de O.Z.E.B.I. te hebben laten liggen. Onmiddellijk werd het volgende telegram verzonden:

Hedenmiddag 3 Februari om 17 uur 10
zwempak laten hangen in hokje 39 -
stop - zwart tweka, extra kruisver-
sterking - stop - eisch onmiddellijke
opzending onder rembours - stop.

Een oefening met noodluik in den Ouden Rijn moest helaas wegens ijsgang vervallen. Bij Woerden passerden we een Deutsche bommenjager, hetgeen verwondering baarde. De heer Sic.'s sigaren werden herhaaldelijk stiekum gedooft, waarop het executiepeleton de saboteurs onder handen nam. Met navelende spreekwoorden trachtten de heeren onder-tusschen den tijd te korten. Om de dorstige kelen te lesschen bestelden wij in een gelegenheid aan de Breestraat in Leiden een glas bier, waarop wij enkele daar aanwezige gasten uitnoodigden van de gastvrijheid op de Phoenix gebruik te maken, waar deze vanzelfsprekend gretig op in gingen. Om 3 uur in den morgen leverde de bus ons af aan de beste der Nederlandsche Societeiten: „De Phoenix”, waar wij vermoeid maar tevreden aan de enkelen nog aanwezig, verslag uitbrachten over onzen Ommetocht. Tot laat in den morgen zat een ieder bijeen onder auspiciën van de Spiegelredactie in de zalen van de Phoenix.

J. K.
N. A. S.

leest de tunisische pagina

Zoekt Uw Voordeel!

FOTO-ALBERS

UW ADRES voor aanschaffing
8^m/m Cino Opneem- en Weer-
geefapparaat is

Uw Corpsleverancier

PEPERSTRAAT 15 - TEL. 1329

KODAK SPECIALIST

TECHN.-HOOGESCHOOL.

Prof. Dr. J. A. Veraart maakt bekend, dat hij op Maandag 13 en Dinsdag 14 Februari a.s. verhinderd is college te geven.

Prof. Dr. H. B. Dorgelo maakt bekend, dat hij verhinderd is op Maandag 13 Februari a.s. college te geven.

CENTRALE COMMISSIE.

Het dagelijksch Bestuur van de Centrale Commissie voor Studie belangen heeft zich als volgt samengesteld:

M. Reuchlin, *President.*
H. R. S. Tijssens, *Secretaris.*
T. H. Navis, *Thesaurier.*

Namens het Bestuur,
Namens de Centrale Commissie,
H. R. S. TIJSSENS,
Secretaris.

Vereeniging Algemeen Studiefonds.

Namens het Bestuur heeft ondergeteekende de eer, U te melden, dat er voor den cursus 1939/1940 wederom een bedrag beschikbaar is voor nieuwe rentelooze voorschotten aan jongelieden, die aan een Nederlandsche Universiteit of Hoogeschool studeeren of gaan studeeren.

Aanmelding vóór 1 Maart a.s. bij den 1en Secretaris; verzoeken, die na ultimo Februari binnenkomen, worden niet meer in behandeling genomen.

De 1e Secretaris,
A. J. Th. DE VAN.

Den Haag, Beeklaan 512.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

Nieuw aangeschafte boeken.

I. NEDERLANDSCHE SCHRIJVERS.

Henriette van Eyk — Als De Wereld Donker Is
J. Amos Comenius — Een Reis Met De Diligence.
Albert Verwey — Oorspronkelijk Dichtwerk. (2 Dln.).
W. L. M. E. van Leeuwen e.a. — Dichterschap en Werkelijkheid.
J. W. F. Werumeus Buning — In Memoriam.

II. FRANSCHE SCHRIJVERS.

Thyde Monnier — Le Pain Des Pauvres.
Jules Romains — Recours A L'Abime. (Les Hommes De Bonne Volonté XI).
Jules Romains — Les Créateurs. (Les Hommes De Bonne Volonté XII).

III. ENGELSCHE SCHRIJVERS.

Eric Linklater — The Impregnable Women.

IV. DUITSCHE SCHRIJVERS.

Stefan Zweig — Ungeduld Des Herzens.
Thomas Mann — Achtung Europa!

VI. GESCHIEDENIS EN LEVENSBESCHRIJVINGEN.
F. Dekker — Voortrekkers van Oud-Nederland.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

J. Huizinga — Der Mensch Und Die Kultur.
R. H. Bruce Lockhart — Guns or Butter.

X. KUNST EN KUNSTGESCHIEDENIS.

Jacob Burckhardt — Rubens. (Mit 400 Abbildungen).

DIVERSEN.

Atlas van Tropisch Nederland.

Februari 1939.

VAK-VEREENIGINGEN

Electrotechnische Vereeniging.

Excursie naar Amsterdam op 17 Februari 1939.

8.21 Vertrek uit Delft per trein.

9.30 Bezoek aan de N.V. Hollandsche Draad en Kabel-fabriek.

12—14 Lunch.

14—16 Waarschijnlijk: Bezichtiging van het drempel-systeem voor verkeersregeling.

Kosten — zie convocaat — moeten bij het sluiten der lijst voldaan zijn.

De intekenlijst bij van Viersen sluit Woensdag 15 Februari om 16 uur.

Boekenverkoop.

Naar aanleiding van de boekenverkoop welke op het einde van deze maand zal worden gehouden, wordt ieder die boeken wensch over te doen, verzocht deze bij van Viersen in te leveren.

Namens het Bestuur,
K. DROOGLEEVER FORTUYN,
Secr.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

Gewone vergadering op Donderdag 16 Februari 1939, 's avonds om 8 uur in het Gebouw voor Mijnbouwkunde te Delft.

Spreker: Dr. Ir. J. Westerveld. Onderwerp: Mineralisatie op de Tineilanden.

Namens het Bestuur,
H. HARTJENS,
Secretaris.

„Leegwater”.

Excursie op Dinsdag 14 Februari 1939 naar Van Leer's Vereenigde Fabrieken te Velsen. Bezichtiging van het Walsbedrijf. Vertrek autobus van W. en S. te 12,15 uur. Lunch zelf medenemen.

Kosten f 1,20, te voldoen bij intekening op de lijst bij v. d. Vaart. Maximum aantal deelnemers 25.

Sluiting lijst Vrijdag 10 Februari a.s. te 17 uur.

Namens het Bestuur,
B. WILTON,
Secretaris.

E X A M E N S

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur: W. Wigman.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOM-THEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTELEFONIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bekn.cursus) en WISSELSTROOM-THEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bek. cursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, Oude Delft No. 198, Delft.

VAN DEN KAPSTOEL

ARMENCONCERT.

Een stormwind rukt aan de ruiten, regen striemt de verweerde steenen, men zou zijn hond liever niet de straat op sturen. Dit is dan ook de reden, dat een groot gezelschap heeren en dames zich in de Aula vereenigd hebben, om dezen avond op huiselijke wijze door te brengen. Ze hebben zich genesteld in de met warme kussens bedekte professorenbanken, om plotse-ling, naar onze menselijke begrippen zonder een enkele reden, met een schril gekrijsch rond te rennen in de zaal, welke door een verre straatlantaarn even verlicht wordt . . .

Dit is dus de plaats, waar vroeger de gezellig-plechtige „armen-concerten" werden gehouden! Helaas, het D.S.M.G. „Apollo" heeft zich door een rattenkolonie laten verdrijven, en met weemoed richt ik mijn schreden naar de Bibliotheek, die mij overigens door andere bijeenkomsten dierbaar is geworden. Maar de sfeer der armen-concerten is slechts in geringe mate van de omgeving afhankelijk, de hoofdzaak was aanwezig en maakte dit tot een voor Apollo waardige gebeurtenis: het ernstige en voor het meerendeel zeer kundige musiceren van eenigen zijner leden.

Beziet men het programma voor dezen avond, dan is het wel opvallend, dat door de leden van Apollo geen enkele poging in de richting van nieuwere muziek werd gedaan. Had b.v. de heer Viëtor in plaats van de Ballade van Brahms eenige werkjes gespeeld van Debussy, Ravel, of dergelijken, dan zou m.i. zijn zeer beschaafde, fijne aanslag beter tot zijn recht zijn gekomen dan bij Brahms, waarvoor zijn spel een zekere sonoriteit miste. Duidelijk kon men dit constateeren na het accompagnement van de vioolsonate van Brahms van den heer Stein Callen-fels, waarbij R. Droogleever Fortuyn de vioolpartij speelde. In deze romantische sonate wisten zij beiden, vooral in het laatste deel, momenten te vinden van goeden voordracht en mooien klank, waarnaar het een genot was te luisteren.

Gaarne zouden wij den heer Droogleever Fortuyn een beter instrument towenschen, vooral op de hoogste snaar klonk deze viool niet zoo uitbundig als hij dat wenschte.

Nu ik toch bezig ben de enkele zwakkere punten van dezen avond aan de instrumenten te wijten, moet ik vermelden, dat de vleugel, hoewel goed van klank, zwaar aansloeg, zoodat velen daar vooral bij snellere passages mee te kampen hadden.

De Sonate voor viool en piano van Beethoven was het tweede nummer op het programma, dat m.i. door de uitvoerenden verkeerd was gekozen. Het eenigszins verstandelijke spel van den heer Bais paste weinig hierin, en den heer Van Hasselt hooren wij tienmaal liever Mozart spelen.

Het allegro had hieronder te lijden, en de toon van de viool was niet beheerscht genoeg om het adagio molto espressivo te dragen. Bij de variaties bereikten zij, ook wat het samenspel betreft, een veel beteren vorm, dioch dit kon naar mijn gevoel het spelen van deze moeilijke sonate toch niet rechtvaardigen. Eén van de beste prestaties van de Apollo-leden was ongetwijfeld de Cantate van J. S. Bach, bewerkt door Myra Hess voor piano en gespeeld door P. F. de Bordes.

De uitstekende voordracht en de rustige heldere aanslag gaven ons Bach in zijn schoonsten vorm.

Ook met de soliste had Apollo het bijzonder goed getroffen. Mevrouw Kingma-Verhey beschikt over een zeer mooi orgaan en een uitstekenden voordracht. Juist bij de hooge noten toonde zij een volmaakte beheersching en een prachtig geluid te bezitten, wat ik voor een zangeres — geheel als leek oordeelend — van veel waarde acht.

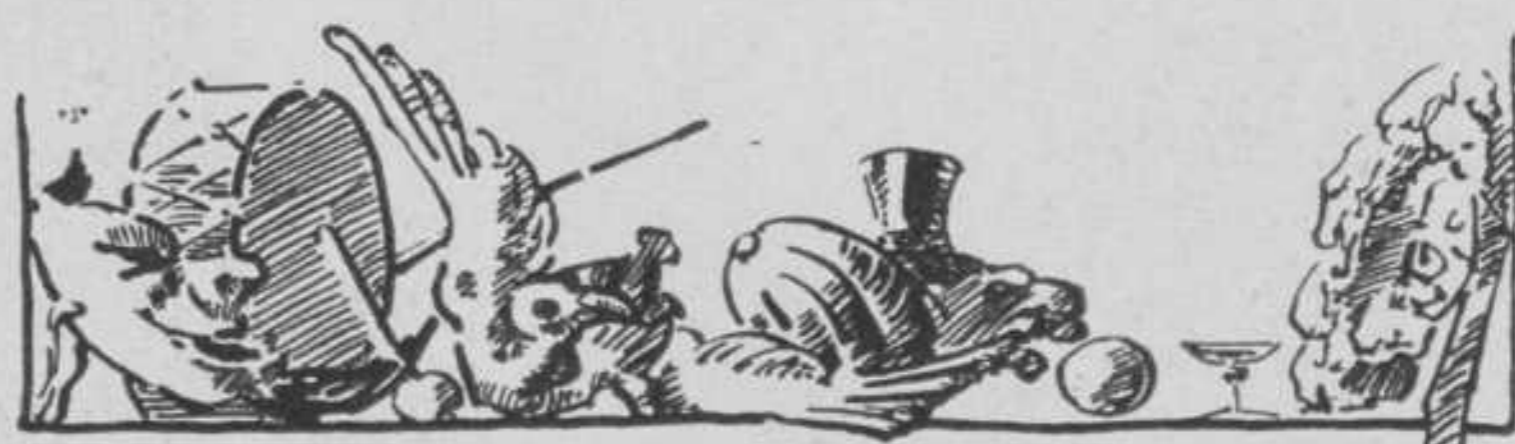
Van de liederen van Brahms heb ik ten volle genoten. Sonntag, Ständchen en Wiegenlied waren onvergetelijk. De mooie accompagnementen werden gegeven door Mevrouw Blom-Veth.

Na de pauze volgden liederen van Moussorgsky: Kinderstube. Deze allercharmantste liedjes vertellen meer van een kinder-leven dan b.v. de Kinderszenen van Schumann, maar daarvoor leven wij dan ook in „de Eeuw van het Kind"!

Bovendien hebben zij die typische bekoring, die van Russische liederen uitgaat, in sterke mate, en gaarne zou ik ze nog eens in de oorspronkelijke taal willen hooren.

Wanneer men deze liedjes met zóóveel gemak en bijna coquette kinderlijkheid hoort zingen, vergeet men geheel, dat ze eigen-lijk heel moeilijk zijn. Wanneer men echter de partituur be-ziet, komt men daar gauw genoeg achter!

Ik hoop, dat wij de woorden van den President van Apollo zoo mogen opvatten, dat wij mevrouw Kingma nog eens in ons midden zullen zien, en dan wel op het concertpodium in de

VEREENIGINGEN

VRIJE STUDIE.

De leden van het D. S. D. G. „Vrije Studie" kan ik hierbij namens het Bestuur mededeelen, dat op Vrijdag 17 Februari, des avonds ten acht ure wederom een lezing voor het gezelschap zal worden gehouden in de bibliotheek der Technische Hoogeschool.

Het Bestuur heeft Zijne Excellentie Dr. H. D. van Broekhuizen, buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister van de Unie van Zuid-Afrika bereid gevonden, dien avond over zijn land te spreken. Zijn voordracht is getiteld:

Die Eeufes van die voortrekkers; overwinning van beskawing oor barbarisme.

Namens het Bestuur,
P. H. CLAY,
Secretaris.

D. S. A. F. V.

Over twee weken — Vrijdag 24 Februari — hoopt de Delftsche Studenten Amateurs Fotografen Vereeniging een filmavond op de Sociëteit Phoenix te houden, waarbij de leden in de gelegenheid gesteld zullen worden eigen opnamen te ver-toonen.

Zij, die op dezen avond eigen films (zoo wel 8 als 16 mm.) wil-len afdraaien, worden verzocht zich bij het Bestuur op te geven.

Namens het Bestuur,
F. W. HAESEKER,
Secretaris.

D. S. M.

Het bestuur van de Delftsche Studenten Motorclub heeft zich bij de laatste bestuurswisseling als volgt samengesteld:

J. R. Wiersum,	President.
W. van Hattem,	Secretaris.
A. E. J. Doyer,	Thesaurier.
F. van Kuyk,	Vice-President.
J. H. Kessler,	Bibliothecaris.

Namens het Bestuur,
W. VAN HATTEM,
Secretaris.

Doelenzaal: een plaats bij de „grootte" uitvoering, die ze ten volle verdient!

Na een kort intermezzo, dat gevormd werd door het optreden van den heer De Bordes met één der meest bekende pré-ludes van Chopin, welke hij ten gehoor bracht op een wijze, welke eenigszins afweek van de gangbare, zonder dat dit m.i. een verandering ten goede was, volgde het laatste nummer van het programma, het pianoquartet in G-moll van Mozart. Wanneer men spreekt over „het" pianoquartet van Mozart, bedoelt men meestal het eerste, en ik geloof inderdaad, dat dit werk behoort tot de schoonste composities, welke hij ooit maakte.

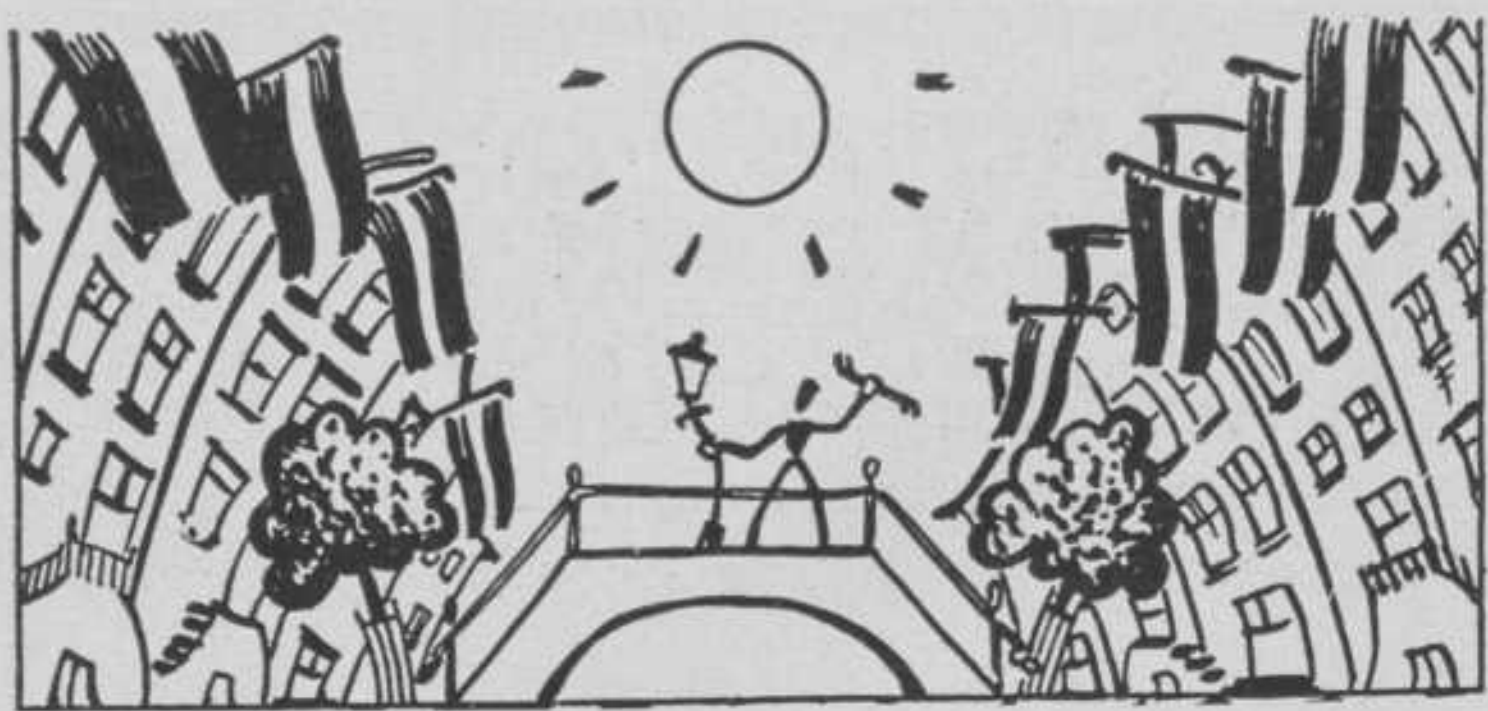
De krachtige inzet van het strijktrio, gevolgd door de felle reactie van de piano brengen ons reeds tijdens de eerste maten van het quartet in vervoering.

De uitvoering, zooals deze vanavond geschiedde, beteekende een der toppunten van kamermuziekkunst van Apollo, welke ik het voorrecht had, te mogen bijwonen. De heer Van Hasselt bracht de domineerende pianopartij op een meesterlijke wijze, en bewees, dat hij in den laatsten tijd zijn spel niet weinig heeft verrijkt. De heer Rosen Jacobson liet de loopjes fonkelen, de alt- en cellopartij, gespeeld door R. Droogleever Fortuyn en H. Croll stemden uitstekend, en gaven aan de strijkers de volheid van klank, die tegen den vleugel op kon wegen. Het laatste deel werd met een brillante vaart gespeeld!

De Presidente van het Bestuur van het Ziekenfonds dankte voor de hulp, welke Apollo nu reeds voor het 17e jaar had geboden.

Wij kunnen niet minder dankbaar zijn voor de artistieke wijze, waarop Apollo zijn liefdadigheid bedrijft!

B. S. B.

OCHTEND.

Geeuwend rekte ik me uit, peinsde slaperig, hoe laat het wel zou kunnen zijn, en schoof het gordijn open, om naar het weer te kijken.

Het viel mee, de zon scheen, het was niet koud, en de kerktoren sloeg net half tien. Overal in huis klonken stemmen, iedereen was blijkbaar al op. Ik kon dus wéér niet uitslapen. Een half uur later liep ik dan ook over het Oude Delft.

Mijn eerste ontmoeting daar, was die met een fiets, waar iemand op bleek te zitten. De knaap was op weg naar college, en had haast; daarna zag ik nog een heeleboel menschen dezelfde kant op fietsen, die ook naar college gingen. Ze hadden tassen achterop hun fiets, en anderen hadden dictaten in hun hand. Het waren allemaal studenten. Om kwart over tien hield de stroom op, en fietsten er alleen nog maar een paar slageisjongens en melkboeren voorbij.

Plotseling trok iets mijn aandacht. Een groot huis stond in stellingen, en er werd een Middenstandsbank van gemaakt. Overal waren menschen bezig met wegbreken, metselen, schilderen, en het was een lawaai van belang. Nieuwsgierig keek ik door een openstaande schuifdeur in de schutting, die het gebouw omgaf, naar binnen.

„Hee, kan je niet uitkijken!”

Tegelijk schoof een groote kruiwagen met zand het poortje uit, en een zware kerel pufte er zwoegend achteraan, om zijn vracht in een schuit te ledigen met veel geraas. Toen liep ik door.

Plotseling overviel een blauwe walm me. Wat was dat nu weer? Er bleek zich een garage achter te bevinden, en knetterend en ronkend werd een pas herstelde automotor geprobeerd.

Het scheen niet erg te gaan, want overal schoten vonken uit, en telkens sloeg het ding af.

Belangstellend keek ik toe, maar een geweldige knal deed me deze gevaarlijke plaats weer verlaten.

Ik kwam nu op een stiller gedeelte van het Oude Delft, waar leege gebouwen stonden, en een paar mannen, boven op ladders, met kapmessen en zagen de boomen snoeiden. Nog vóór ik goed en wel stond te kijken, viel er luid krakend een groote tak vlak achter me op den grond. Andere takken dreigden te volgen, dus ging ik verder.

Eindelijk was ik buiten de stad, en kon ik, ver van alle fietsen, kruiwagens, ontploffende motoren en vallende takken, mijn wandeling rustig voortzetten.

Een plotselinge kalmte kwam over me, en ik besloot, om vooreerst niet naar de stad terug te gaan. Aan den eenen kant van me tufte van tijd tot tijd een scheepje voorbij, aan den anderen kant graasden rustig een paar koeien, door een veilige, breede sloot op een behoorlijke afstand van me gehouden. Nadat ik een flink eind geloopt had, tusschen hoog opschietend pijpkruid en kromme, knoestige wilgen, was ik ten slotte alle stadsverschrikking vergeten, en ging aan den kant van den weg zitten uitrusten van de wandeling.

Mijn blik dwaalde over het land, waar op smalle strooken grasland, tusschen een geweldig aantal slooten, het vee graasde, of lag te herkauwen, steeds verder, steeds waziger werd alles . . .

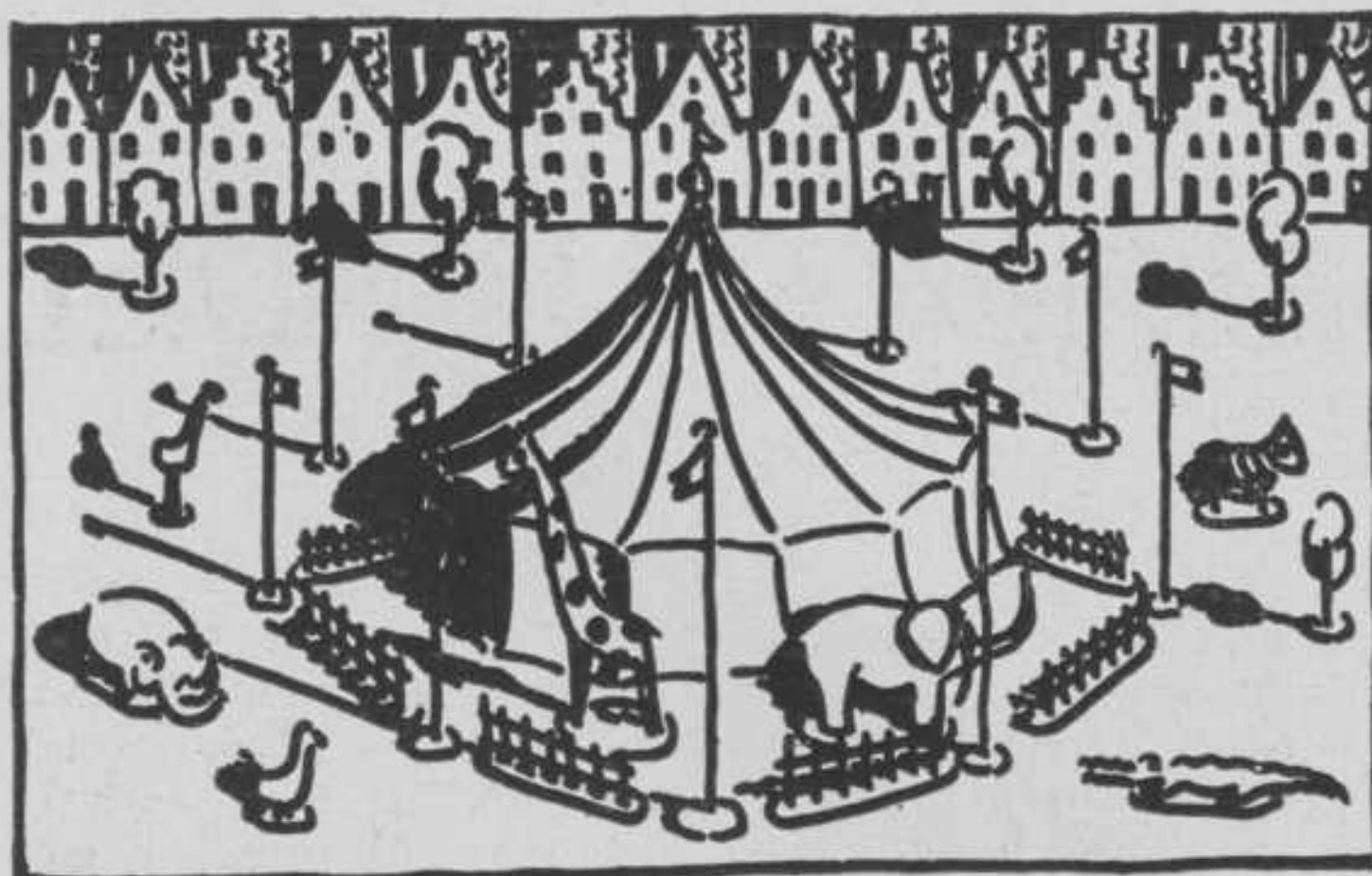
Een uur later werd ik door een enorme knal wakker. Verschrikt vloog ik overeind, en wreef mijn verbaasde oogen uit. Naast me in het gras lag een fiets, bovenop mijn jas, een tas hing er scheef achteraan, en de eigenaar lag een eindje verder. Achter me stond, gehuld in stinkende dampen, een oude vrachtauto te trillen, geladen met takkebossen. Door het harde remmen waren er een paar afgevlagen, één lag er boven op mijn been.

De auto stond met zijn linker voorwiel op mijn hoed, en had deze heelemaal vernield.

Even hoorde ik niets dan de ploffende motor, toen begonnen de bestuurders der beide voertuigen plotseling heel hard tegen me te schelden.

Snel sprong ik op, een kruiwagen zou me nu ook nog wel kunnen overrijden! Ik ben naar de stad gehold, en kon nog net het middagcollege halen.

J. VAN BLERKOM.

DE MUUR.

Muur, muur, ik ben gek! Hoor je dat, muur, heelemaal gek! Straks, straks, langzaam, heel langzaam, zal 't komen. Daarom heb ik alleen een steenen bord hier; daar kan ik niets mee doen. En daarom zit mijn stoel vast aan den grond, en ook mijn tafel.

't Is hier alles wit, veel te wit; de muren, en het plafond, en de vloer, alles is wit; 's morgens, als ik wakker word, vind ik dat goed, al dat wit; 't is prettig en frisch, en ik kan goed denken, 's morgens. Aan vroeger, op school, en thuis, aan moeder en vader. Het was een goede tijd, vroeger, toen ik nog thuis was. Mijn vaders boerderij was de grootste in de omgeving, en mijn vader was rijk, heel rijk zelfs. Ik was jong en sterk, en ik zou zeker . . .

Maar nu ben ik gek! Hoor je dat, muur, heelemaal gek! Daarom moet ik hier zitten, in die witte kamer, met die witte tafel, en die witte stoel, alles wit!

En straks zal het komen, langzaam, heel langzaam; dan wordt al het witte donker, steeds donkerder; de kamer wordt kleiner en kleiner, de muren zijn vlak om me heen, en ik lig op mijn rug. Alleen door een paar kieren dringt nog licht binnen. Ik herken het. Het is mijn bedstee thuis, van vroeger. Altijd gaat het zoo; eerst wordt de witte kamer donker en klein, en dan opeens zie ik, dat ik in mijn bedstee lig. En dan begint het altijd weer, zooals het eens begonnen is.

Met een schok ben ik wakker geworden. Het ruikt vreemd, ik weet waarnaar, maar kan het me niet te binnen brengen. Het licht, dat door de gordijnkieren dringt, flikkert sterk. Het is warm in de bedstee, ontzettend warm. Slaapdronken nog tracht ik te begrijpen . . . ik hoor gekraak . . . de beesten in de stallen gaan vreeselijk te keer . . . opeens dringt het tot me door: Brand! e Dboerderij staat in brand!

En dan komt het ergste: de stal. Ik ben naar de stal gerend. Het is ontzettend, het is niet te beschrijven.

De koeien staan vastgebonden in de brandende stal. Ze loeien, neen, ze brullen, ze gillen in hun doodsangst; ze trachten zich los te rukken uit hun touwen. Het is een oorverdoovend lawaai. Het dak is al geheel verbrand, de zware balken vallen één voor één naar beneden, op de koeien. Een geweldige vonkenmassa stijgt op in de sterrenlooze winternacht. Ik wil ze bevrijden, ik wil naar binnen gaan, maar de zware rook verstikt me bijna, en de beesten gaan zoo te keer, dat ik de knopen in de touwen niet kan losmaken. Het is afschuwelijk; overal om me heen koeien, koeien, die rukken en trekken, die heen en weer springen in hun gevangenschap, koeien, die levend verbranden. En ik hoor niets dan het knetteren van het vuur en het oorverdoovende geloei van al die koeien.

Niets kan ik doen. Aan den grond genageld sta ik daar, bij de stal. De hitte is ondragelijk. Maar ik kan niet weggaan; ik kan niets zeggen, niets denken. Ik kan alleen maar zien en hooren, dat eene afschuwelijke vóór mij: de koeien in de brandende stal. Lang sta ik daar, roerloos te staren in den vuurgloed, zonder mijn blik te kunnen afwenden.

Dan, opeens, kom ik tot bezinning. De brandweer is gekomen, honderden menschen staan te kijken. Het wordt me draaijerig voor de oogen; een vreemd gevoel komt over me . . . die menschen . . . die koeien . . . ik wil die menschen . . . En ik ren op de menigte af, links en rechts slaand en stompnd, waar ik maar kan. Ik wil die menschen . . .

En dan weet ik niets meer.

Straks zal het weer komen, langzaam, heel langzaam; dan worden de witte muren donkerder en donkerder, en ze komen steeds dichterbij, steeds dichterbij . . . Ik wil het niet zien, maar ik moet, het gaat steeds verder, en dan tenslotte komen weer de koeien en de brandende stal . . . die afschuwelijke koeien in het vuur, koeien in dat vreeselijke, felle, verterende vuur, koeien, die verbranden . . .

Muur, muur, ik ben gek! Hoor je dat, muur, heelemaal gek!

E. P. WELLENSTEIN.

SPORT STAALT HET LICHAAM, STUDIE VORMT DEN GEEST!

Zij kunnen den grondslag vormen
voor een goede toekomst, indien zij
samengaan met goede economie.

Goede economie wil zeggen:

OLVEH-POLIS

OLVEH VAN 1879 - Onderlinge Levensverzekering U.A. - Kortenaerkade 1, den Haag - te Delft bij den
Heer B. P. Carrière, Adr. Pauwstraat 44.

EXCLUSIEVE
COLLECTIE

ROKHEMDEN
ROKVESTEN
ZIJDEN HOEDEN
ZIJDEN SJAALS

CROON

PEPERSTRAAT
CORPSLEVERANCIER

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

MEMENTO

drukt ook gaarne voor U!

J. Baretta Delft

Voorstraat 105 - Tel. 151
Postrekening No. 109854

Koopman
en Commissionnair in
**GROENTEN
EN FRUIT**
voor binnen- en buitenland

Leverancier
Societeit „Phoenix”

Indien er iemand bij
U op Uw kamer komt,
presenteer dan een
koekje of bonbon van

H. VAN DER MEYDEN

OUDE KERKSTRAAT 5 - TEL. 1111 - DELFT

Specialiteit in

Bitterballen, pinda's
Studentenhaver

C EMSTO

N.V.

HET GROOTSTE
SCHOONMAAKBEDRIJF
VAN NEDERLAND

DELFT Tel. 1020
VRIJENBANSCHELAAN 22-24

Dagelijks inwendig schoonhouden van gebouwen
Glazenwasscherij
Schoonmaken van te betrekken woningen

A'DAM — VELSEN — HAARLEM — LEIDEN — DEN HAAG — R'DAM
DORDRECHT — UTRECHT — HILVERSUM — GRONINGEN — BRUSSEL

Corpsleverancier

STEIJGER'S SLAGERIJ

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar...
het moet van STEIJGER zijn

N.V. BROUWERIJ D'ORANJEBOOM ROTTERDAM

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Nic. VENEMA

TAILOR

ANNA PAULOWNASTR. 19

TELEF. 113126

DEN HAAG

UITSLUITEND:

ENGELSCH STOFFEN

TUNISISISCHE PAGINA

Evenals verleden jaar — zie „De Spiegel” van Vrijdag 28 Januari 1938, 14de Jaargang, No. 17, blz. 6 — hebben de Algerië-kenner, redacteur, J. K. en de bekende Tunist, oud-redacteur, de L. zich de moeite getroost een speciale pagina samen te stellen. De volgende week hoopt de Redactie U een Popokatepetsche Pagina voor te kunnen zetten.

DE DOOD VAN BEN ACHMED.

Tusschen de witte huizen, in de nauwe stegen, voeren de gesluerde vrouwen fluisterende gesprekken en redetwisten op onderdrukten toon de sombere mannen: Ben Achmed's ziel was heengegaan voor een lange reis. Ben Achmed, de wijze ziener, had hen voor altijd verlaten. De vrouwen zetten hun waterkruiken naast zich neer, en vertellen van hem, die een waar zoon was geweest van Allah, en van de wonderbaarlijke genezingen, die hij door een enkele handoplegging ook bij hen, in hun gezin, stot stand had gebracht. Dit had hij toch alleen kunnen doen omdat Allah hem daartoe de kracht gaf.

Ben Achmed moest wel zeer gezien zijn bij den Almachtige, want hij kreeg alles wat hij vroeg. Toch was hij niet rijk, want Ben Achmed vroeg slechts voor anderen; misschien ontving hij wel daarom alles wat hij den Allerhoogste afsmeekte.

Ook de mannen spreken van Achmed. Zij vertellen van zijn profetischen blik. Hij had hen gezegd, jaren geleden: „Duldt de heerschappij van den blanken Europeaan, en het zal goed gaan in ons land, er zal welvaart heerschen, en orde, en de ziekten zullen verminderen, uw kinderen zullen gezond zijn, en zij zullen wijs worden, even wijs als de Europeaan, die ons nu regeert; als zij wijs genoeg geworden zijn, zullen zij naast de blanken ons land besturen; ik zeg U, sta nooit op tegen den gene, die ons bestuurt.”

Had Ben Achmed niet gelijk gehad, was het niet goed gegaan in hun land?

Ja, Ben Achmed was een wijs man. Hij was ook een vertrouwensman geweest van den blanken gouverneur. Ben Achmed was immers een invloedrijk lid geweest van den bestuursraad! Zijn kalme, bezadigde woorden hadden de jonge heethoofden steeds in toom gehouden. Nog veel meer vertellen die mannen van Ben Achmed, den wijsgeer; hun dobbel- en kaartspelen hebben zij er voor in den steek gelaten; en zij praten maar voort, voort. Het is, behalve de zachtgevoerde gesprekken, stil in het steegje, stil in alle stegen.

Een luidruchtige troep marcheert achter een ondefinieerbaar gekleurde vlag vanaf het plein, waar de regeeringsgebouwen staan, waar de gouverneur zetelt. Zij zingen oproerige liederen en schreeuwen onverstaanbare woorden. Het zijn liederen over vrij zijn, vrij willen zijn, en over onderdrukking. Als zoo'n lied is uitgezongen hoort men vervloekingen en verwenschingen, en dan begint men weer met een ander. Zoo marcheren zij door de meest verlaten stegen. Dan komen zij in het straatje, waar de oudere vrouwen en mannen nog steeds over Ben Achmed spreken. Deze kijken verwonderd op als zij de joelende bende hooren en zien aankomen. De troep houdt stil. Een jonge man, een zoon van het land, treedt naar voren, en begint te spreken.

„Broeders, en ook Gij, die gesluisd gaat, neigt Uw ooren voor mijn woorden! Ben Achmed is gestorven; Allah neme zijn ziel in genade aan. Ben Achmed was wijs. Hij heeft ons laten opvoeden tot verstandige mannen, maar wij zijn wijzer geworden dan hij. Wij zijn de toekomst van ons land, Ben Achmed was het verleden en tot vandaag het heden. Nu is hij niet meer. Wij zelf, jongeren nemen de teugels in handen, maar wij doen dat zonder den Europeeschen overheerscher. Door Ben Achmed's voorzienigheid zijn wij wijs en verstandig geworden, maar zoo wijs en verstandig nu, dat wij ons zelf kunnen regeeren. Gooit af het juk, dat op ons drukt. Dat Allah ons helpe.”

Nu stijgt er een gejoel op uit den stoet jonge lieden, en zij roepen weer „Vrijheid! Vrijheid!”

Maar de oudere mannen, die dit gehoord hebben, schudden het hoofd, want zij weten dat het niet goed is, wat de jongeren willen.

Achter uit de rijen zingende jonge menschen treedt er één

BELBOELA DRACHMAHED.

Hieronder volgt een vrije bewerking van het beroemde loflied op den trouwen kameel, dat aan Mahamed Ali, den heldendichter, toegeschreven wordt. Het lied stamt uit de dagen van Abd el Kader en is tegenwoordig vooral in Toeggoet en de oasen van Bel Abbès onder de Bedoeïnen zeer geliefd. Wanneer men daar 's avonds, even na zonsondergang, over de woestijn een vreemd melancholisch, maar toch melodieus lied hoort zingen, kan men er zoo goed als verzekerd van zijn, dat het „Belboelá drachmahed” is. Luister dan aandachtig, want de Arabieren beschouwen het als hun schoonste gezang

MIJN KAMEEL BELBOELA.

Mijn trouwe kameel,
Belboelá is zijn naam,
Is heel oud en geel,
Maar . . . ik kan op hem aan!

Jaren geleden
Waren wij beide jong.
Wanneer wij reden,
Was het net of hij zong.

Hij ging toen vooraan,
Mijn trouwe Belboelá,
In de karavaan.
De rest sjokte hem na

Ik reed aan den spits.
Onder sluiers vandaan
Keken majahits *)
Mij hartstochtelijk aan

Mijn baard is nu grijs.
Mijn kameel stram en oud,
Maar ver uit 't Paradijs,
Roept Mohammeds heraut

de L.

*) Ongehuwde Arabische jonge vrouwen.

zwijgend naar voren. Met een enkel gebaar beduidt hij hen stil te zijn; dan begint hij te spreken:

„Ben Achmed is niet meer; Ben Achmed was mijn grootvader. Hij heeft mij al mijn levensjaren opgevoed. Ik ben ook jong, evenals Gij, maar zou ik niet het beste weten, wat Ben Achmed met ons volk wilde? Ben ik niet bevoorrecht, omdat ik het meeste mocht genieten van zijn groote wijsheid? Evenals hij draag ik den naam Ben Achmed. Mijn grootvader vertelde mij alles wat de Europeaan voor ons gedaan heeft, maar hij zeide mij ook wat de Europeaan nog alles voor ons doen kan en doen wil. Hij sprak tot mij: „Dierbare kleinzoon, jaag nooit weg hen, die ons geholpen hebben. Nu zijn wij één volk onder één leiding; maar, o wee, als wij onszelf gaan regeeren, dan zullen wij uiteenvallen in vele deelen, want dan zal er weer heerschen de onderlinge naijver, die verdeelt. Dan zullen meerderen de macht willen hebben, en zij zullen elkander bestrijden. Er zal geen vrede meer heerschen en geen welvaart. Iedere stam zal de eerste willen zijn, en onze jongemannen zullen vallen in den strijd.” Zoo sprak mijn grootvader.” — De jongeman zwijgt.

Maar de omstanders zwijgen niet meer. Zij roepen hoera, en juichen. Zij roepen luidkeels: „Leve Ben Achmed, de kleinzoon van Ben Achmed, hij is wijs als zijn grootvader; leve Ben Achmed!”

J. K.

RECTIFICATIE.

Naar aanleiding van het feit, dat de Redactie het verslag over de lezing van Dr. F. H. Fentener van Vlissingen (in Spiegel No. 19) voorzag van een ondertekening van den heer L. H. Op ten Noort, schrijft deze ons o.m.: „Ik moet echter verklaren, dat de lezer door deze aanwijzing misleid wordt. Ik heb voor het totstandkomen van het verslag slechts mijn bemiddeling mogen verleenen en ik achtte het dan ook vanzelfsprekend, dat mijn naam beter achterwege kon blijven.”

De Redactie is hier in de toepassing van den regel: „Stukken van niet-redacteuren moeten altijd volledig ondertekend zijn” inderdaad wel wat te ver gegaan. De verdienste van den heer Op ten Noort in dezen niettemin naar waarde schattend, beuigt zij haren spijt over deze verkeerde voorstelling van zaken, die zij hiermee hoopt rechtgezet te hebben.

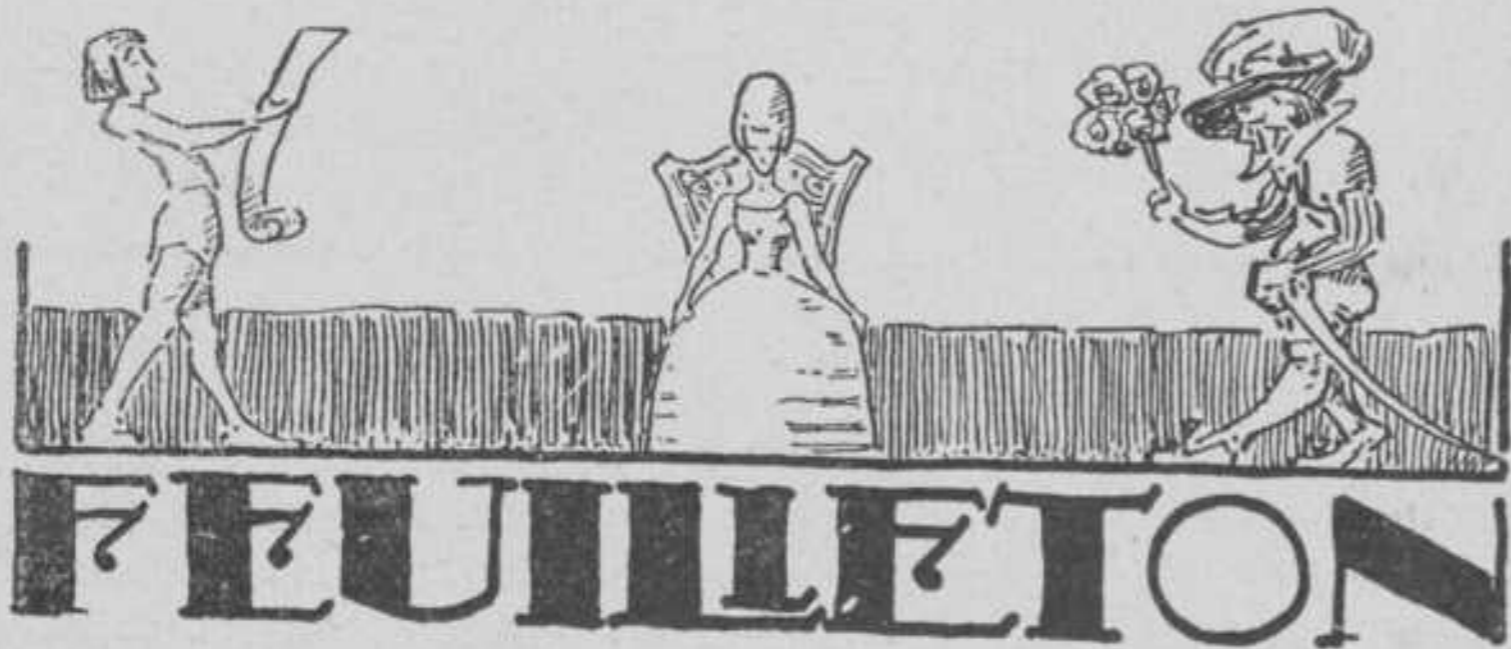

De redactie van *der Clercke Cronike* heeft eindelijk haar zin. Op de voorpagina prijkt, ondanks al het gekibbel binnen, een *Duitsch* gedichtje over levertraan. Overigens zijn wij gelukkig allang de draad van het „debat om copy” kwijt, zoodat we de rest gevoelig over geslagen hebben. Niet onvermakelijk is echter de opmerking rechts boven aan pag. 157, die in de passende omgeving goed tot haar recht komt.

Het is amper te gelooven, doch deze week biedt de *P. C.* eens geen discussies, daarentegen bevat het zelfs twee plezierige stukken proza. Het nummer is opgevuld met berichten, advert- en rec-enties.

De *Virtus* heeft deze week — goddank — geen Marietje en de ondeugde beertjes, maar hoopt toch de lachers op zijn hand te krijgen door van gepluimde Corps-helden te spreken. Verder is er op onverklaarbare wijze een stukje uit de *Dameskroniek* in verdwaald.

De omvang van de *Vox* doet schrikken, doch na aftrek van pagina's 5 rede, strandt men weldra op *Kippenlogica*. Het zit de Wyandotten blijkbaar heel hoog dat ze hun eigen Barnevelder haantjes mogen vragen, maar het is hun voor één keertje van harte gegund. Het *Vox*-mannetje lijkt! (*Sic.-Red.*).

Korte inhoud van het voorafgaande:

Teddy en ik maken in Den Haag kennis met een zekeren Breedewijk, die ons 's avonds met zijn auto naar de Sociëteit brengt. Daar vertelt hij hoe hij, toen hij pas in Delft aangekomen was, plotseling door zijn vader naar Mexico teruggeroepen werd, om op staanden voet met een zekere Signorita de las Plata te trouwen. Hij vertrekt onmiddellijk naar Mexico, doch moet daar ervaren, dat zijn vader overleden is. Van het meisje geen spoor. Het „Knobel may know”, van de oude boormeester is zijn eenige richtsnoer. Als hij dit alles vertelt heeft, komen twee dronken personen de Sociëteit binnen. Aldra blijkt een van hen de bewuste Knobel te zijn. Breedewijk wordt wat onrustig en stelt ten slotte voor zich bij deze heeren te voegen. Nadat Knobel de naam Breedewijk gehoord heeft zegt hij een en ander hem te bespreken te hebben. Hij noodigt hem den volgenden dag ten eten. Omdat wij reeds een dergelijke uitnodiging van Breedewijk hadden gekregen vraagt hij ons mee.

In een van de kamers van Breedewijk hangt een schilderij van een beeldschoon meisje. Bovendien is er een papagaai, die „Bree-de-wijk” kan zeggen. Na het diner worden we even alleen gelaten, om Knobel en Breedewijk hun bespreking te laten voeren. Plotseling hooren we een auto weggrijden. Knobel komt alleen binnen en kondigt aan dat Breedewijk verdwenen is

INTERNATIONAL STUDENT SERVICE.

Jaarvergadering van het Nederlandsch Comité.

Onder Voorzitterschap van Prof. Dr. N. van Wijk vond Zaterdag j.l. in de Senaatskamer der Universiteit te Leiden de Jaarvergadering van het Nederlandsch Comité van International Student Service plaats. Het van de zich steeds meer uitbreidende werkzaamheden getuigende Jaarverslag werd goedgekeurd. Aan de internationale conferenties te Lund, Les Avants en Arflina werd door een Nederlandsche delegatie deelgenomen, terwijl te Leiden een Engelsch-Nederlandsch-Indische conferentie plaats vond, die de onderwijsproblemen in Britsch- en Nederlandsch-Indië besprak. De bestudeering van enkele vraagstukken, die zich in verband met het door de Commissie Limburg opgestelde rapport over de overbevolking der universiteiten voordeden, werd met kracht voortgezet. Ook werd voor enkele internationale enquêtes op universitair gebied het benodigde materiaal voor Nederland verschaft. De hulpverleeningssactie ten bate der Chineesche universiteiten bracht een bedrag van meer dan f 2600.— op.

In de samenstelling van het Comité kwam, uitgezonderd de periodieke wisselingen, slechts één verandering door het aftreden van Mej. E. Elias als Secretaresse. Het Comité bekrachtigde de door het Dagelijksch Bestuur gedane benoeming van den heer I. Opstelten tot Secretaris.

Na een bespreking van enkele huishoudelijke aangelegenheden deed de Secretaris eenige mededeelingen over de in 1939 door I. S. S. te organiseren conferenties. Te Boedapest zal het onderwerp „Student Health” besproken worden. In Frankrijk zal een conferentie plaats vinden, die tot punt van bespreking heeft „State, Community and Individual in contemporary political and social life”. Naar deze conferentie zal het Nederlandsch Comité zoo mogelijk een delegatie afvaardigen. In Denemarken zal „Selection and furthering of gifted students” het centrale onderwerp eener conferentie zijn. De Jaarconferentie zal te Roehampton in Engeland plaats vinden in begin Augustus.

Besloten werd de actie, die thans in alle landen gevoerd wordt om te komen tot de stichting van een „Sanatorium Universitaire International” te ondersteunen.

Een langdurige gedachtenwisseling vond plaats over de nieuwe hulpactie ten bate van noodlijdende buitenlandsche studenten uit China, Tsjecho-Slowakije, Oostenrijk en Duitschland. De verschillende plaatselijke vertegenwoordigers van I. S. S. brachten verslag uit van de werkzaamheden dienaangaande in hun universiteitsstad. In deze maand zal vrijwel in iedere stad, die een universiteit of hogeschool bezit, een beroep gedaan worden op de Academische wereld om deze actie te doen slagen, zoodat ook Nederland aan de leniging van den grooten nood onder vele buitenlandsche studenten zijn deel mag hebben. Wederom zal dit jaar de organisatie van een werkkamp plaats vinden onder de gezamenlijke auspiciën van Studiosi Ivuare Delectamur en het Ned. Comité van I. S. S.

Met vertrouwen mag het Nederlandsch Comité de toekomst tegemoet zien. De werkzaamheden van International Student Service verkrijgen grotere bekendheid en ondervinden van vele zijden waardeering.

DE MERKWAARDIGE UITVINDING VAN IR. KNOBEL.

4)

„Natuurlijk,” zei Teddy. Hij deed meteen zeer enthousiast. Zijn houding hinderde mij. Zijn drinklust kent geen grenzen en hij schijnt het ergens altijd juist dan gezellig te gaan vinden, als een ander voelt, dat hij gaan moet. Als Breedewijk plotseling vertrekt, zonder ook maar even met ons in contact te treden, dan zal er wel iets onaangenaams tusschen den gastheeren hem zijn voorgevallen.

Knobel, die zijn uiterlijke jovialiteit niet verloren had, was toch niet meer zoo als te voren. Hij scheen ietwat gejaagd, maar wist zich vrij gauw te herstellen toen hij ons een „long drink” had ingeschonken en wij ons in het zachte Mexicaansche leer van zijn stoelen hadden genesteld.

Nu bleek pas, waarom Teddy de uitnodiging om nog wat langer te blijven, zoo gretig had aangenomen. Hij wilde een persoonlijk onderzoek instellen naar de aanleiding van Breedewijks plotseling vertrek.

Prettig is het, dat hij zooiets altijd zeer tactisch aanpakt.

„U heeft Breedewijk er zeker wel gemakkelijker onder gekregen, dan U gedacht had. Uw Mexicaansche vaste hand zal U wel van pas gekomen zijn.”

Hierbij goochele Teddy een revolver uit zijn zak en ving die met een volmaakte zwaai in zijn hand op. Ik had hem het trucje wel duizendmaal op mijn kamer zien oefenen, en het deed mij een groot genoegen, dat het wapen nu toch kletterend op den grond viel.

Knobel glimlachte en begon rustig een inleiding tot een zeer genoegelijke en onderhoudende avond, waarin wij ons langzamerhand meer in de tropen, dan in Wassenaar, waanden.

Eerstejaarsvergadering (1e vervolg).

Dinsdag 14 Februari wordt een Eerstejaarsvergadering belegd om 8 uur in de bovenzaal van de Societeit Phoenix. Ditmaal worden *alle* Eerstejaars verwacht.

J. J. VAN EEGHEN,
Wrnd. Pres.

D. S. C. C. „THE BETTER BATTERS”.

Woensdag 15 Februari om half acht zal in de Bibliotheek een Ledenvergadering worden gehouden, waar de volgende punten behandeld zullen worden:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Over Matten, Netten en Beton.
4. Programma 1939.
5. Rondvraag.
6. Sluiting.

De vergadering, is ook toegankelijk voor niet-leden!
Komt dus allen!

Namens het Bestuur,
F. TELLEGEN.

STUDENTEN CAROUSSEL VEREENIGING TE DELFT.

Vrijdag 17 Februari Buitenrit in de omgeving van Den Haag. Vertrek 14.00 uur van de „Oranje”-Manege. Na afloop Diner op Societeit „Phoenix”.

Teekent op de lijst in de Voorzaal.

De intekentermijn sluit op Dinsdag 14 Februari a.s. om 18.00 uur.

Namens het Bestuur,
P. A. J. STOOP,
Secretaris.

Het was evenwel zeer vermoeiend de klaterende waterval van Teddy's opmerkingen er doorheen te moeten hooren.

Ik verheugde mij dan ook op de intiemere sfeer van Knobels tropenfantasia, toen Teddy zich even moest excuseeren.

Juist, toen Knobel zijn stem nog iets liet zakken om een geheimzinnige priesterhandeling meer tot zijn recht te laten komen, hoorden wij een zonderling klagend geluid.

Knobel stopte zijn verhaal en keek mij scherp aan.

„'t Is goed, dat jullie gebleven zijn,” zei hij, „ik vermoedde dit al.”

„Wat is het dan?” vroeg ik.

„Dat gaat je niets aan”. Knobel werd plotseling boos.

Teddy kwam binnen.

Nu is Teddy wel eens leuk, en zijn grappen zouden op een ander oogenblik misschien wel passen, ja, men zou er wel eens om kunnen lachen. Maar deze keer was hij toch wel mis.

Hij had namelijk ergens in het huis een draagbaar Mexicaansch buikorgeltje opgediept, waaruit slechts een vijftal metalen pijpjes trapsgewijs omhoogstaken. Hij had het met merkwaardig veel riemen omgespet en trachtte er muziek uit te krijgen, hetgeen hem slechts zeer gebrekkig lukte. Het orgeltje bracht het akelig, onmelodieuze geluid voort, dat Knobel zoo verontrust had.

Hij had zich hersteld en zei:

„Take 't hem af, snuiter. Will je?”

Toen ik Teddy uit de riemen hielp stappen en het zware apparaat van hem overnam, meende ik een lichte schok te voelen.

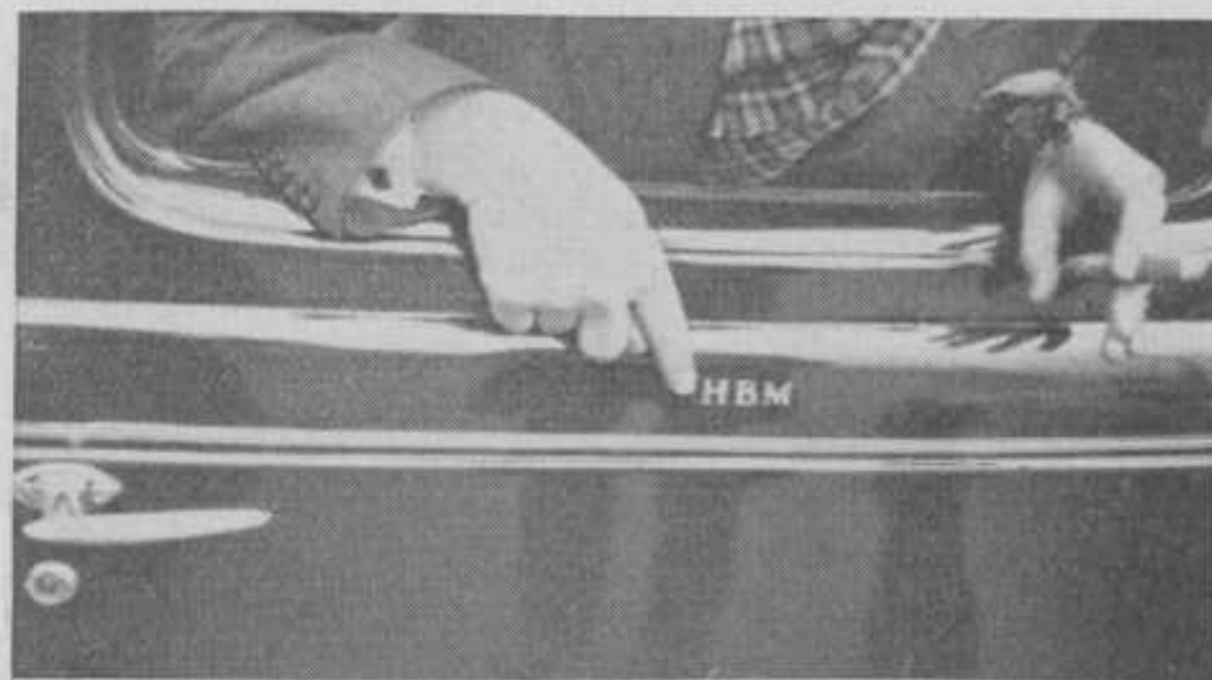
„Is het electrisch geladen?” vroeg ik.

„Nee,” schaterde Teddy, „het is toch geen electrisch orgel.”

Wij schaarden ons weer bij de haard, waar Knobel alleen oog scheen te hebben voor de koolzuurbelltjes, die zich uit zijn whisky losmaakten.

SPIEGEELBELD VAN DEZE WEEK

Serie: Teleurstellende brouwmeesters. Vat No. 28 H.B.M.
(half hop).

Dr. Ir. H. B. M. Kneppelhout, President-Commissaris van de N. V. „de Vereenigde Hoender Biscuit Molens”.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN

Zaterdagavond 11 Febr.	8.00 uur	Abonnementsconcert. Serie B, Nr. 4. Dirigent: Bruno Walter.
Zondagvoorm. 12	11.45	Cultureele Filmvoorstelling. Volksdansen en Folklore in Polen. Ingeleid door den Heer M. Cruszczyński, Pers-attaché van het Consulaat Generaal van Polen.
Zondagmiddag 12	2.15	Gezelschap Jan Nooy. Blonde Marie.
Zondagavond 12	8.15	Blonde Marie.
Maandagav. 13	8.15	Blonde Marie.
Dinsdagavond 14	8.15	Blonde Marie.
Woensdagav. 15	8.15	Residentie Orkest. Volksconcert No. 8. Dirigent: Frits Schuurman. Solist: Hans Byvanck (Viool).
Donderdag 16	0.00	St. Aloysius College.
Vrijdagavond 17	8.15	Het wereldberoemde Don Kozakkenkoor. Dirigent: Serge Jaroff.
Zaterdagavond 18	8.00	Abonnementsconcert. Serie A. No. 8. Dirigent: Eduard van Beinum. Solist: Emanuel Feuermann (Cello).

KUNST AAN HET VOLK.

Maandagav. 13 Febr. 8.00 uur, groote zaal van Stads Doelen. Het gezelschap „Jan Musch” voert op het detective-stuk „Speurhonden”. Voor rolverdeling zie het programma.

IV.

Klop, klop.

„Meneer het is drie uur.”

„Brjrch.”

„Drie uur, Meneer!”

„Ja, ja juffrouw, ik was al wakker,” loog ik, terwijl ik langzaam besepte, dat ik een zeer ongemakkelijke houding in een stoel lag te slapen. Ik had geen zin mij direct te bewegen en voorzichtig opende ik een oog, om te kijken waar ik was.

Ik lag in de stoel achter mijn bureau; voor me op tafel stond een doodkist. Daarom deed ik mijn oog maar weer dicht.

— Een doodkist! Ik richtte me op en keek meteen goed. Alle-machtig, het orgeltje van Knobel.

„Teddy,” riep ik.

Meteen kwam hij binnen. In rok.

„Weet jij, waar mijn lint is?” vroeg hij, terwijl hij vergeefs in zijn vestzakjes zocht.

„Heb jij dat orgel van Knobel meegenomen?”

„Ja, heb jij het ook niet gemerkt?”

„Wat is dat nou voor manier? Je moet onmiddellijk zorgen, dat hij het terug krijgt.”

„Doe jij dat maar, ik moet met het Bestuur naar de Afrikaan-sche meisjes,” zei hij.

Teddy nam het lint van het contragewicht van zijn teeken-tafel en verdween.

Op de tafel stond het orgeltje. Ik stond op en bekeek het. Was het wel een orgeltje?

(Wordt vervolgd.)

HEINEKEN'S

*Recht uit
Het Noord*

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM

**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**

ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POSTVrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

VOOR RIJN EN MOEZELWIJNEN
• HOFLEVERANCIER •

N.V. HOOGWERFF-CHABOT & VISSER

ROTTERDAM - DEN HAAG - ARNHEM

B. VETH & CO

18 **B** 79

DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de N.V.

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70

TELEFOON No. 42

Gerechtigd t/h voeren v/h Rijksbotermerk.
Gebruikt „VETHCO” gepasteuriseerde
melk, roomt op als rauwe melk en is
onovertreffbaar.

VOÓR DEN ETEN

ÉÉN

“OUDE VLEK”

DELFTSCHE DISTILLEERDERIJ „VLEK & CO” DELFT

Geen examen nood

eet

UNGER's brood

MARKT 21

TELEF. 222

TELEFOON 591

HEEREN MODES

**Spéciale Februari
Aanbiedingen**

HEEREN HOEDEN

Ober!
mij ook n **DE KUYPER**

№ 1695

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

**BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS**

VROOM & DREESMANNbekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen**OOK IN DELFT**Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:

de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
**Nieuwe Methoden
voor Elementair-
analyse**Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

P&C
*is beter.
dus goedkoper*

SPORTKLEEDING

VOOR SPORTIEVE JONGELUI

PEEK & CLOPPENBURGGROOTE MARKTSTRAAT
DEN HAAG - TEL. 116234